

onder welke naam John Down handel dreef, schijnt het mis te zijn gegaan, zodat Down besloot zijn geluk elders te gaan beproeven. Op een gegeven moment schijnt hij daarbij zijn vrouw en zijn nichtje Eliza vrijwel zonder geld te Delft te hebben achtergelaten. In haar nood wendde Eliza zich tot Moore, die haar tijdelijk bij zijn compagnon May onderbracht. Ongeveer een maand later reisde het tweetal naar het Pruisische plaatsje Wehl achter Zevenaar om zich daar in de echt te laten verbinden. Van hun kortstondige *lune de miel* getuigt een allerliefst epistel, waarin Eliza zich tegenover Moore een vleierig en tegelijk vrijpostig meisje noemt. 'Je moet niet verbaasd zijn, als je hoort, dat er een nieuw boek is uitgekomen, getiteld *the dutiful wife*, geschreven door je nederige dienaar'. De overkomst van haar moeder uit Engeland zou aan hun liefdesverhouding op even snelle als wrede wijze een einde maken.

Hoe haar moeder te weten was gekomen, dat Moore reeds een vrouw bezat en zich dus niet een tweede keer kon binden, blijkt niet uit de stukken. Wel staat het vast, dat het haar door het ingrijpen van de hoofdofficier te Rotterdam gelukte de gelieven te scheiden. Bij zijn verhoor hield Moore aanvankelijk vol, dat zijn eerste vrouw dood was. Toen hem evenwel aan de hand van bewijsstukken duidelijk werd gemaakt, dat zulks niet het geval was, gaf hij toe een vrouw te bezitten, van wie hij gescheiden leefde, en bovendien drie kinderen, waarvan het oudste meisje ongeveer acht à negen jaar was en met haar jongste zusje in Parijs werd opgevoed, terwijl zijn zoontje in Engeland woonde. Van haar kant verklaarde Eliza Ann Cole, dat haar huwelijk met Moore op 17 april was voltrokken en dat hij haar had wijsgemaakt, dat hij weduwnaar was. Nu dit niet waar bleek te zijn, wilde ze niet bij hem blijven, waarbij Moore zich na heftige tegenstand tenslotte schriftelijk had neergelegd.

Ondanks de tegen hem ingebrachte beschuldiging, dat hij Eliza Ann Cole zou hebben ontvoerd, was de schepenbank van oordeel, dat Moore, die zich door een goede advocaat liet bijstaan, niet volmondig schuld had bekend. Bovendien achtte het gerecht het hem ten laste gelegde delict niet genoegzaam bewezen. Op grond hiervan werd Moore op 11 september uit zijn criminele detentie ontslagen en twee dagen later, nadat men het over de door hem te betalen boete eens was geworden, in vrijheid gesteld. Het was toen